

[Sønderup.]

som det foreliggende, der yderligere vil tilspidse situationen, dels fordi det uvilkårligt vil hemme produktionen, dels fordi det selvsagt må få visse skattemæssige konsekvenser.

Jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning om, at regeringspartiets ledende folk i munden er ret stortalende overfor kommunisterne, men når der skal handling til, er det, ligesom om noget svigter. Kommunisterne kom med et lovforslag om juleunderstøttelse, og så skulle regeringen altså også vise sig og give udtryk for sin villighed, i stedet for, hvad der havde været naturligt under hensyn til den erkendelse, den højtærede statsminister er kommet til, åbent, klart og redeligt at have sagt, hvordan den økonomiske situation er her i Danmark, hvorfor man ikke kunne tillade sig sådanne flotheder, som det kommunistiske lovforslag er udtryk for. Jeg er derfor meget spændt på, om vi, inden vi kommer til ende med denne sag, skal komme til at gøre den erfaring, at man også fra den side er villig til at tage imod en vis belæring. Jeg må indrømme, at jeg ikke nærer altfor store forventninger i så henseende. Hvis man ikke vil drage den konsekvens, som i og for sig ville være naturlig med den højtærede statsministers tale som baggrund: at tage det nu fremsatte lovforslag tilbage, giver jeg ikke så forfærdelig meget for de store armbevægelser overfor kommunisterne. Til trods for at vi har så høj en beskæftigelsesgrad, som det praktisk talt vil være muligt at opnå, er der for året 1947—48 — det sidste år jeg har tallene for; det er muligt, at der er sket en forskydning i så henseende, men det kan vi jo få oplyst — brugt 160 mill. kr. til arbejdsløshedsunderstøttelse, og heraf har det offentlige og arbejdsgiverne betalt de 85 millioner — altså betydeligt over halvdelen. Men til trods for at man erkender, at vor økonomiske fremtid ikke ser altfor strålende ud, vil man dog højere op.

Vi er fuldstændig enige med den højtærede statsminister i de bange anelser, han nærer for fremtiden, og vi vil drage den fulde konsekvens af statsministerens advarsel, og det synes jeg også ministerens kolleger burde gøre, ikke mindst den højtærede socialminister.

Vi kan derfor ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget i den form, hvori det er fremsat. Vi er villige til — hvad vi også gav udtryk for i fjor — at yde en håndsrækning til de vanskeligt stillede kasser. Jeg formoder dog, at kasserne efterhånden er ved at arbejde sig fremad igen. Baggrunden

for, at kasserne kom i vanskeligheder, var bl. a., at de under besættelsestiden lod sig forlede til at sætte kontingenterne så langt ned, at det statstilskud, de i forhold til kontingenterne kunne få, blev altfor lille — og det er altså det, der hævner sig nu. Men man må jo formode, at efterhånden som kontingenterne igen bliver rettet op og statstilskuddene som følge deraf begynder at flyde rigeligere, skulle kasserne lidt efter lidt igen blive i stand til at klare dagen og vejen. Men som sagt, indtil det tidspunkt indtræder, skal der ikke fra vor side mangle støtte til forslag om at give de vanskeligt stillede kasser en håndsrækning.

Hvad angår det tredje lovforslag, der drejer sig om de kommunale beskæftigelsesudvalg, skal jeg sige, at heller ikke til dets gennemførelse kan vi medvirke. Vi er modstandere af de foreslåede ændringer, idet følgen af dem — man kan så vende og dreje det så meget, man vil — vil blive mindre kontrol, og det forekommer mig at stå i himmelråbende modsætning til det samtidige forlangende om at få flere penge til rådighed; der skal dog være et vist stræk i det. De afsløringer, der for ikke så forfærdelig længe siden er kommet frem, af misbrug og besvigelser forskellige steder, opfordrer heller ikke til at slække på kontrollen. Nej, skulle der endelig være tale om at foretage ændringer i den forbindelse, skulle de være helt anderledes gennemgribende. Det er jo et stort spørgsmål, om man i det lange løb kommer udenom at lægge kontrollen og alt, hvad dermed står i forbindelse, over på et fuldstændigt nyt grundlag — det er ikke alt for tilfredsstillende, at folk skal sidde og — om jeg så må sige — kontrolere sig selv. Vi er derfor ikke i mindste måde til sinds at ville slække på de kontrolbestemmelser, der er rådende i dag — jeg kan godt sige tværtimod.

Og så denne snak om, at det hele er blevet så indviklet, at almindelige mennesker ikke kan forstå det! Ja, det er der måske en hel del om. Men i så fald ville det være naturligt at gå den vej, at bygge lovgivningen sådan op, at også almindelige mennesker kunne have en lille smule begreb om den. Vil man ikke det — både i dette tilfælde og på andre områder —, er der ikke så forfærdelig megen værdi i talen om demokrati. Man må bygge lovgivningen som helhed sådan op, at almindelige mennesker, som i et demokratisk samfund kan komme til at beskæftige sig med den, kan forstå den. Det er ikke så sært, at det nu og da bliver noget indviklet, når så og så mange specialister på de forskellige områder ud fra deres forudsætning-